

17.
Kari

Hengellistä
Wirttä,

Ensimmäinen

Oh palaja mun sieluisen, &c.

Toinen

Sun wiisas neuvos Jumala, &c.

T U K U S A 1796,

Prändänyt Mag. J. C. Srenckellin tykönsä.

1801
The
of
of
of
of

of
of
of

Aläwästä synnin tunnosta niinkuin yhden oi-
tian Rippi-lapsen pääomaisudesta.

W. 1. Nyt on meil HERRan Sabbathi ic.

v. 1.

Ah! palaja mun sieluisen, paimenes tygö
JEsuren, Lähd' Isän armo kiitämän,
hywin käwi sull tänäpäin.

v. 2. Kost' tundos haawas parattin, syn-
nin welk' andex annettin, sun rippis kuuli Ju-
mala, Nyt JEsures sua lohdata.

v. 3. Se huuri sieluiin sairaus, Ja duo-
mion pelwon angarus, Pakenit JEsu ajall tääll,
Kost' oikein muistin ansios pääll.

v. 4. Mull welka sata leiwiskä, Kyll oli
HERRan edessä, Mutk hän mun sulast armost
wiel, Johdatta tadoi oikial tiel.

v. 5. Ah! JEsu Christe armahda, Kuing'
sielu luonnon tilasa, On orwoi armost Ju-
malan, Sen olen ise hawait saan.

v. 6. Miin muinaisina aikoina, Kost'
olin synnin fangina, Mä ripill käwin usein
kans, Mutk orjan pelwos kokonans.

v. 7. En tietän sielum murhesta, Eng' u-
stkon salaisudesta, Mä olin ripild' päästyän,
Paljot' pahemb' kuin mensyän.

v. 8.

v. 8. Kost' turmelluxen hawaixin, Syn-
nin suuren registerin, Kos' silloin apu kalliy' tul'
Mä ekein HCRa itku suull.

v. 9. Wihoitett' Jumal' Taimasa, Haa-
woitet' tundo waikia, Mond' syndi ruusun kar-
waista, Mun tahdoit' perät upotta.

v. 10. Kost' kampsin wiel edespäin, Pa-
rannuxen pääl työtä tein, Niin sielun halais' ri-
pill men', Pois kieldä elon endisen.

v. 11. Mutt' ei wiel täsä tilasa, Ol' sie-
lull' yhtän wahwutta Hän luull' ett' oma walmi-
stus, Ol' parannuxen omaisuus.

v. 12. Kost' kaikki tiloi' koetin, Niin
armon walos hawaixin, Wihdoin JEsuxen
haawoisa Nutuan lewon ilolla.

v. 13. Siis tutki mua Jumala, Täällä
merkillisell' ajalla, Nyt väästi päiwä tarjon on,
Ah JEsus tundo walastkon.

v. 14. Tule! Ah tule JEsuinen! Eht' o-
len suuri syndinen, Ja minust' armon lapsi tee,
Mut' oikein käynen ripille.

v. 15. Se rippilaps' on oikia, Ja tosin
HCRan laumasta, Jong' sydän rakkaudesta,
JEsuxen perän halaja.

v. 16. O' katuwainen syndinen, Hala-
sentähden ripill' menn', Ett' sielun kuorma kewe-
nis, Jota hän kanda kynnellis.

v. 17. Sydän se huuta laupiut, Ja sie-
lu halaa woimaa uutt', Ett' tulewaisis' tuskisa,
wois' lujaft' henges' sotia.

v. 18. Ja esi sitt, ain edespäin, Jumalan waldakunda näin, Ja joka päiwän parannus, On hänen hywä elons uis.

v. 19. Se kuin nyt JEsus halaja, Ja hänen päällens rakenda, Sitt wahwall aikomisella, Ett hartast mielest parata.

v. 20. Hän saa myös HERRan armosta Nähd' uuden woiman ilolla, Ja wisewyn ander saamisest, Ett hän on HERRaan yhdistett.

v. 21. Viel hengen todistuxella, Tai synnin pääsöd lutitan, Kas' näin yr wieras katuwa, Myös syndins ripis ander saa.

v. 22. Kaikk' synnit HERRan kirjasta Pois pyhitän näin armosa, Eit itän enä muisteta, Jumalan edes Taiwasa.

v. 23. Viel sielu uuden nimen saa, Jong' JEsus kirjaans kirjoitta, Tämä on voitett lammas meil, Jong' satan ryöwäis laitumeld'.

v. 24. Tain kaldaisesta muutoxest, Ja sielust ylös herännest, Kaikk' Taiwan pyhät riemuise, Ja ilo laulu weisaile.

v. 25. O sitä suurta rakkautt Ja armon tunnon salaisuu, Kuin JEsuxes sitt nautitan, Ross luondo armox muutetan.

v. 26. Mä taidan uskos sano sen, Ett yhten hetken nautigen, JEsuxes ilon suurenman, Kuin mailm' taidais uskokan.

v. 27. Katumattomat sydämet, Jott' ei oll wielä palainnet, Ei osa saa täst iloista, Waan pettä ihens luulosa.

v. 28. O JESU! Judan Keijona, Pa-
rann' miel synnist sairaita, Taimallist Jäs
rukoile, Ettei hän meitä hyljälle.

v. 29. Tee työtä JESU sieluin pääll, Ja
muodat henges öljy tääll, Sens teet O JESU!
suloinen, Mitäst mä heikko epäilen.

Toinen.

Marian Ilmestys Päivän Weisu.

B. I. O JESU Christ! kuin Luondom sait re.

v. 1.

Sun wiisas neuvos Jumala, Min sielun ta-
lauta; Koff istun kuollon warjosa, Niin
siinä armost totta, Tuotitt meil' hyvän sano-
man, Josa siks edesvastajan, JESUS Marian
kohdus.

v. 2. Tain hyvän sanan saattaja, Ga-
briel Engeli oli, Kuin lähetettin Taimasta, Ja
Nazarethin tulli, O armoitettu Maria, Hän
puhui armon läteästä, Ja hengellisest rauhasta.

v. 3. Hän puhui Taiman tavalla, Myös
armon walikemistä, O! älä pelkä Maria, Sä
armon suuren löysit, JESUS mailman Messias,
Sen Pyhäst Hengen avulla, Tänapäin siks
sinus.

v. 4. O mikä ilo Taimahas, Mahdot
oll' siinä päivän, Koff Davidin Huonen Ku-
ningas, Nyt kuului edes käyvän, Taimat sa-
notan itoinen, Niin myös jokaisen sydämen,
Kuin HERra uskos odott.

v. 5.

v. 5. Sen vanhan Testamentin yön,
Ei kirkas koitto valais, Ja maahan teloitt
virun työn, Mond' harras sydän' avais,
Armon lupausi tultiman, Jos JEsus on en-
nustan Siin vanhas Testamentis.

v. 6. Mond' Propheta on odottan, Ett
nähdä tämän päivän, Mond' Monarchi kans
halajan, Lain ilo ajan perään, Kost' JEsus
stis lihasa, Ja poltto uhrit seitahda, Baan
ei he sitä saanet.

v. 7. Meill lopun ajan astuwill, On lii-
ton arkki avettu Jh' JEsus saarnais syndisill'
Ja teki ihmet monell, Mutt JEsus tietä sydä-
met Kuing he on HERRa kiitännet, Sen kal-
kin walon edest.

v. 8. Lain Pyhä Henges minulle Kuin
ala muistutaisi, Mun parannuren retkelle,
Ett en mä horjataisi, Lain armos itke pahut-
tan Ja hengellist laiskuttan, Aut weres armo
kerjän.

v. 9. Ihmisen oma sydän on, Se suus-
rin määrä Propheta, Miill jost' on tull syndins
tundohon, Koet usein, opetta, Kuing' sydän
pyytä seurata, Tätä katowaisi mailma, Eiköst
meill syh ol' itke.

v. 10. Sydämen kylmä kiskoisus, On so-
ta henge vastaan; Ja luonnon vasta hakoisus,
Jong' ylis' itke mahdan, Aut ettän ruppen tä-
näpän, Sun tahtos jälken elämän, O Jumal
minun Linnan.

v. 11. Ett peljätt HERRa nuorudest, On
Salomonin neuvo, Auy huuta, JEsust lapsu-
dest

dest, Sill syndi meitä waino, Sentähden JES.
sust esikäm, Ett hän meit muistais tänäpä,
Teks meist liiton lapses.

v. 12. Rakastakam siis JESusta, Sill
nyt on armon aika, Viel JESus nytkin kol-
lutta Ja Isäns tygö huoka, Ett langen Sion
palajais, Ja ylkäns tygö kiirutais, Edestä
HERean wihan.

v. 13. Eiistekät hymät Christityt Siis
haman weren ästi, Te kaitt kuin olett heräns
net, Sill JESus meit lunasti Werisell sodall,
arwas pääll, Kuing' paljon wert' Golgathan
mäell, Sun syndeis edest juopi.

v. 14. O' pito paljast werestä, Jong'
HERea armost teki, Syndisen sugust edestä,
Niin tarpellisex näki, Mä wapisen Koff tutkin
näit, Uuden Testamentin armo häit, O suurta
armon päiwä.

v. 14. Nykyisen ajan kynnelet, Joff'
täällä ajas waiwas, Eh' olisit jokapäiwäiset
Muutetan riemux Taimas, Kyll JESus muista
omians, Sekä eläis että kuolleisans, Kans
wihdoin armost kruuna.

